

Chwal, Syjonie, Zbawiciela

Sekwencja na Uroczystość
Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa

Tekst: na podstawie nowego wydania *Lekcjonarza
mszalnego*, Poznań 2015

Muzyka: na podstawie melodii gregoriańskiej
zaczerpniętej z *Liber usualis*

opr.: ks. Wojciech Kałamarz CM

Kraków 2016

1. Chwał, Sy - jo - nie, Zba - wi - cie - la, chwał pie - śnia - mi

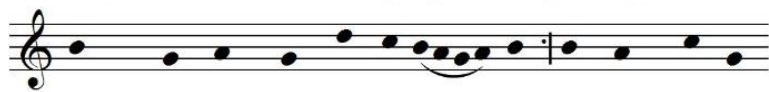
wśród we - se - la Wo - dza i Pa - ste - rza rzesz.

I - le zdo - łasz, sław Go śmia - ło, bo prze - wyż - sza

wszyst - ko chwa - łą, co wy - śpie - wać pie - śnią chcesz.

2. Chwa - ły przed - miot nad po - dzi - wy, Chleb ży - ją - cych

po - karm ży - wy, dzi - siaj się ob - ja - wia nam.

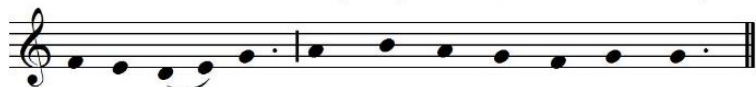
Za wie - cze - rzy świę - tym sto - łem Pan go, ła - miąc

z brać - mi spo - łem, iś - cie dał Dwu - na - stu sam.

3. Niech brzmi sła-wa w zgod-nym dźwię-ku, z serc ra-do-snych,

peł-ne wdzię - ku, niech Mu pie - śni pły - ną chwał.

Dzień ob-cho-dzim gło-śny sła-wą, w któ-rym pierw-szą

Pan u - sta - wą raj - ski stół ten świa - tu dał.

4. W uc - cie tej no-we-go Pa - na, Pas-cha no-wym

pra-wem da - na, "fa - zy" daw - ne koń - czy już.

Prze-szłość sta-rą no-wa e - ra, cień roz-pra-sza

praw-da szcze-ra, pierz-cha noc przed bla-skiem zórz.

5. Co Pan czy - nił przy Wie - cze - rzy, wska - zał, że i

nam na - le - ży speł - niać ku pa - mię - ci nań.

Po - u - cze - ni tą u - sta - wą, chleb i wi - no

na bez - krwa - wą świę - cim Od - ku - pie - nia dań.

6. Do - gmat dan jest do wie - rze - nia, że się w Cia - ło

chleb prze - mie - nia, wi - no zaś prze - cho - dzi w Krew.

Gdzie zmysł próż - no dojść się sta - ra, ser - ca ży - wa

wzmac - nia wia - ra, po - rzą - d - ko - wi rze - czy wbrew.

7. Pod od-mien-nych szat fi-gu-rą, w zna-kach róż-nych,

nie na - tu - rą, kry - je się ta - jem - nic cud.

Cia - ło stra-wą, Krew na - po - jem, w o - bu zna-kach

z Bó-stwem swo - im ca - ły Chry-stus trwa, bez złud.

8. Przez bio-rą-cych nie ła-ma - ny, nie po-kru-szon,

bez od-mia-ny, ca - ły jest w spo-ży - ciu bran.

Bie-rze je-den, ty-siąc bie - rze: ten, jak tam-ci,

w rów-nej mie - rze, wzię-ty zaś nie gi - nie Pan.

9. Bio - rą do - brzy i grzesz - ni - cy, lecz się lo - sów

przyjrz róż - ni - cy: ży - cie tu za - gła - da tam.

Złym śmierć nie-sie, do-brym ży-cie: patrz, jak w skut-kach

roz-ma - i - cie czyn u - jaw - nia się ten sam.

10. Kie - dy kru - szą się zna-mio-na, nie wątp, lecz wierz

z głę-bi ło - na, że to kry - je u - kru - szo - na

częst - ka, co i ca - łość wprzód.

Rzecz się sa - ma nie roz - ry - wa, zna-ków kru - szą

się o - gni-wa, przez co stan i po - stać ży - wa

zna - czo - ne - go nie zna szkód.

Następującą część sekwencji można według uznania opuścić.

11. O - to Chleb a - nio - łów bło - gi, dan wę - drow - com

po - śród dro - gi, sy - nów wra - ca w Oj - ca pro - gi,

da - wać Go nie moż - na złym!

Fi - gur gło - szą Go o - sło - ny! I - za - ak na

stos wie - dzio - ny, ja - gniąt Pas - chy krwa - we zgo - ny,

man - na oj - com da - na im.

12. Dusz Pa - ste - rzu! Pra - wy Chle - bie!

Do - bry Je - zu, pro - sim Cie - bie:

Ty nas karm i broń w po - trze - bie,

Ty nam do - bra o - każ w nie - bie,

kę - dy jest ży - ją - cych raj.

Twa dłoń, Pa - nie, wszyst - ko zdo - ła,

Ty nas kar - misz z Twe - go sto - ła:

gdzie wciąż uc - ta trwa we - so - ła,

w gro - nie nie - bian na - sze czo - ła

na Twe ło - no skło - nić daj!

A - men. Al-le-lu - ja.